

ΑΣ ΑΛΛΑΞΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΜΑΣ, ΜΠΟΡΟΥΜΕ

Ο λαβύρινθος της εποχής μας

Του Τάκη Ιωαννίδη (2-1-2007)

Η κυρίαρχη ευχή των ημερών είναι, Καλή χρονιά σε όλους. Τι εννοούμε όμως με αυτήν την ευχή μας; Πώς μπορούμε να την προσδιορίσουμε; Τα ΜΜΕ μας υπενθυμίζουν καθημερινά, πόσοι δύσκολοι και απαιτητικοί είναι ταυτόχρονα οι καιροί μας. Δύσκολοι, λόγω του εφιάλτη της οικονομικής δυσπραγίας, της ακρίβειας, της ανεργίας, της πενίας. Απαιτητικοί, ως προς την εξεύρεση των ποθητών λύσεων τους. Ένας δαιδαλώδης λαβύρινθος, για πολύ τολμηρούς εξερευνητές.

Προέχει θα πουν ορθά, πολλοί, η επιβίωση. Νηστικό αρκούδι δεν χορεύει, λέει και η παροιμία.

Και όμως, οι δύσκολοι καιροί που βιώνουμε, είναι μία μεγάλη ευκαιρία για τον άνθρωπο, να αποτραβήξει επί τέλους τα μάτια του από τις υλιστικές υποθέσεις και να αντιμετωπίσει υγιώς την πραγματικότητα. Να διαχωρίσει το ψέμα από την αλήθεια, το λανθασμένο από το αληθές, το αρρωστημένο από το υγιές. Αυτά δηλαδή που αντέχουν στον έλεγχο της δοκιμασίας. Να ερευνήσουμε τον εσωτερικό μας κόσμο, εξετάζοντας τις σκέψεις και τις πράξεις μας. Να πετάξουμε το ψεύδος και να αναζητήσουμε τα βασικά θεμέλια της ζωής. Οι σοφές φωνές, από το μακρινό χρήσιμο παρελθόν, μακαρίζουν όσους ασκούν τον εσωτερικό έλεγχο και κακίζουν όσους αναπαύονται στην αποχαύνωση της μοιρολατρικής ξεγνοιασιάς τους.

Πόσοι από εμάς ακολουθούν το ρεύμα της αποστασίας και της απαρνήσεως των πνευματικών αξιών, θεμελίων της ανθρώπινης ζωής; Εμάς, που οχυρωμένοι πίσω από το ευτελές του σημερινού “πολιτισμού της πρίζας”, αποχαυνωμένοι από την εφήμερη λάμψη του, συμμετέχουμε

σε έναν απίστευτο καταναλωτικό αγώνα, για να μην μείνουμε πίσω από τους άλλους.

Ακόμη και αυτήν την Πίστη μας στην θρησκεία, το μέγιστο στήριγμά μας σε αλλοτινούς δύσκολους καιρούς, αφήσαμε διαχρονικά να ξεθωριάσει. Αυτήν που με την δύναμή της, μας κράτησε ζωντανούς, στους σκληρούς αγώνες που δώσαμε στο παρελθόν.

Σαγηνευτήκαμε από τα θέλγητρα του εύκολου πλουτισμού και των τεχνολογικών επιτευγμάτων. Αδειάσαμε τις ψυχές μας από τις προαιώνιες αξίες, την ηθική, την αγάπη, την δικαιοσύνη, την εντιμότητα, την εμπιστοσύνη κ.α. και πληρώσαμε το κενό τους με τα γρήγορα αυτοκίνητα, τα πολυτελή σπίτια, τις τηλεοράσεις τα dvds κ.λ.π.

Αδιαφορώντας για τους πνευματικούς μας θησαυρούς, που τόσες γενεές πάλεψαν και θυσιάστηκαν, χρεωκοπήσαμε πνευματικά. Επικράτησαν οι ασύδοτοι αρνητές, οι εκθαμβωτικοί “τίποτα”. Οι δήθεν επιστήμονες, που απεδείχθη ότι αγνοούν πως η αληθινή επιστήμη γνωρίζει τα όρια της έρευνας και τους τρόπους να εισχωρήσουμε στα υπερβατικά μας σημερινά προβλήματα. Χρησιμοποίησαν σκόπιμα και λανθασμένα την πρόοδο της επιστήμης, με σκοπό τον χρηματικό πλουτισμό και την εξουσία, με ολέθρια για την ανθρωπότητα αποτελέσματα.

Τι πράξαμε για την υπέροχη υγιή νεολαία μας; Της θαμπώνουμε τον νου, με πλήθος άχρηστων τεχνολογημάτων. Την αποπλανούμε με λανθασμένους στόχους και σαθρά πρότυπα. Της καλύψαμε τα μάτια, με ολέθριες εικόνες βίας και σεξισμού, εξευτελίζοντας τη θρησκεία και την πατρίδα. Την μπολιάζουμε με ουσίες εξάρτησης. Κυρτώσαμε το κορμί της, για να κοιτάζει μόνο προς τα κάτω και ποτέ προς τα επάνω.

Την καθιστούμε “γερόντισα” πριν τη ώρα της, με ζωή γεμάτη αδέσμευτο πάθος, ξενύχτια, ναρκωτικά, τσιγάρα, αλκοόλ, βία και ξεπεσμό. Η επαχθής διδαχή του “εγώ”, η αγνωσία, η ατολμία, η αποχή ορθής

καθοδήγησης, η άρνηση των συμβόλων και υγιών προτύπων, την προσανατολίζουν προς την άρνηση και την οδηγούν στο χάος. Πότε πώς και που, της εξηγήσαμε τι σημαίνει θρησκευτική Πίστη, οικογένεια, αυτογνωσία, ιδανικό, ηθική, καθήκον. Πώς περιμένουμε από αυτήν να κτίσει αύριο πολιτισμό; Με το τίποτα;

Κι ας μη επικαλεσθούμε την άγνοια. Η διακίνηση των πληροφοριών, δόξα τω Θεώ, βρίσκεται σήμερα στο απόγειό της. Πλήθος υγιών βιβλίων μας περιμένουν να τα μελετήσουμε. Να ωφεληθούμε από το περιεχόμενό τους.

Τα παιδιά μας, μας καλούν και οφείλουμε να βρισκόμαστε διαρκώς δίπλα τους, αρωγοί με εφόδια την πίστη, την εμπιστοσύνη, τη κατανόηση, την αγάπη. Είναι κοινωνικό και ηθικό μας χρέος να τα υποστηρίξουμε, κοιτάζοντας πέρα από την επιφάνεια, με την διάπλαση του εσωτερικού τους κόσμου. Χαρίζοντάς τους μία ζωή ανώτερη και ευτυχισμένη.

Ένας λοιπόν, μεγάλος, φαινομενικά δυσπέλαστος λαβύρινθος, μας καλεί να τον ανιχνεύσουμε. Καθ' ένας από εμάς, οφείλει να γίνει εργάτης της πνευματικής αναγέννησης του εαυτού του και του περίγυρού του, οικογενειακού, φιλικού, επαγγελματικού. Η προσωπική μας συμβολή είναι αναγκαία. Η αναζωπύρωση των αξιών της ζωής και της Πίστης μας, είναι οι οδηγοί για την εξεύρεση του ορθού προσανατολισμού μας.

Ας μην παρασυρθούμε, από τον παλαιό χρησμό της Αθηνάς, για την τότε πόλη των Αθηνών, “ασκός βαπτίζει, δύναι δε τοι ου θέμις” (πίπτει εις το ύδωρ ο ασκός, αλλά δεν θα βυθιστεί). Όντως ο Ελληνισμός ερρίφθη πολλάκις στην τρικυμιώδη θάλασσα του ολέθρου, αλλά η Δίκη, δεν την άφησε να βυθιστεί.

Είναι απαράδεκτη η μοιρολατρία, η μετάθεση των ευθυνών μας στους άλλους, η απραξία, η άγονη γκρίνια για τα λάθη των “άλλων”. Η

αποστασία συνείδησης είναι ανανδρία. Ας γίνουμε εμείς οι λίγοι Ευμενίδες του φωτός, που θα μάχονται τις πολλές Ερινύες του σκότους.

Είναι καιρός να βγούμε από το αδιέξοδο του λαβύρινθου, που κάποιοι έντεχνα μας εγκλώβισαν προς ίδιον μάταιο όφελος, πραγματοποιώντας το πρώτο αποφασιστικό βήμα. Για την συλλογική ευτυχία και μαζί, του εαυτού μας, στο όνομα της υπέρτατης αξίας. Της ΑΓΑΠΗΣ.

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ.